

GRACA (7) *sb f*

Pierwsze a jasne, końcowe prawdopodobnie jasne (tak Cn).

sg N gracia (3). ◇ A gracę (1). ◇ I gracą (2). ◇ pl A grace (1).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI – XVII (z Cn) i XIX w.

Narzędzie do kopania, siekania; rodzaj motyki; runco BartBydg, Cn; marra Calep, Cn; bipalium Calep; ligo, rutrum, sarculum, scapane, scaphium Cn (7) : Runco, instrumentum, quo herbae evelluntur et vepres secantur, gracia BartBydg 134; Calep 131b, 640b.

Szereg: »(rydel), motyka i gracia« [szyk 3 : 1] (4): A Iezus zeymie kape/ y chorągiew íchowa/ á wdzieie na álbę ogrodnicze odzienie y weźmie rydel/ motykę/ y grację. MWilkHist H2v, H3v [2 r.]; Porzućcie też ná ten czás grácie y motyki BielRozm 9v.

Synonimy: motyka, rydel.

AL